

בש"פ 2598/17 - בלאל לבקיראת, עבד אלרחמאן לבקיראת נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 2598/17

לפני:
העוררים:
כבוד השופט מ' מזוז
1. בלאל לבקיראת
2. עבד אלרחמאן לבקיראת

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

ערר על החלטת בית המשפט המחוזי בירושלים (כב' השופט ד' מינץ) מיום 20.2.2017 במ"ת 40214-07-15

בשם העוררים: עו"ד מאג'ד ג'נאיים
בשם המשיבה: עו"ד רחלי זוארץ-לוי

החלטה

1. ערר לפי סעיף 53 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996, על החלטת בית המשפט המחוזי בירושלים (השופט ד' מינץ) מיום 20.2.2017 במ"ת 40214-07-15, במסגרתה נדחתה בקשתם של העוררים לעיון חוזר בתנאי שחרורם למעצר בית מלא.

2. במסגרת הערר נטען כי לאחר חלוף זמן כה רב מאז החלו העוררים שוהים בתנאי מעצר בית מלא, במהלכו

נתונים הם תחת לחץ כלכלי ונפשי כבד, יש לאפשר להם לצאת לעבודה במהלך שעות היום; זאת אף ללא הגדרת מעסיק או מפקח צמוד, אך תוך חיובם לדווח על מקום עבודתם למשטרה ולצד קביעת ערבות מתאימה.

3. בדיון שלפני התברר כי קיימת הסכמה עקרונית בין הצדדים באשר לתנאים בהם יתאפשר לעוררים לצאת לעבודה. באת-כוח המשיבה ציינה כי ככל שהעוררים יציגו מקומות עבודה קונקרטיים שיאפשרו פיקוח הולם עם ערבויות, ניתן יהיה בהחלט לשקול לאשרם. בעקבות כך הוריתי לצדדים לבוא בדברים ולהגיש הודעה מעדכנת.

4. על-פי ההודעה שהגישו היום הצדדים, העורר 1 העביר הצעה למקום עבודה בעניינו, המקובלת גם על המשיבה, היות שמדובר במקום עבודה "סטטי" ומוגדר המאפשר לפקח על נוכחותו של העורר 1 במקום. לפיכך מבקשים הצדדים כי הדיון בעניינו יוחזר לבית משפט קמא לצורך קביעת שעות העבודה ובחינת נושא הערבויות.

5. נוכח הסכמת הצדדים האמורה, אני מורה על החזרת התיק לבית המשפט המחוזי, כמבוקש.

6. טרם הועברה הצעה למקום עבודה בעניינו של העורר 2. עם זאת, נוכח ההסכמות העקרוניות אליהן הגיעו הצדדים, אין מניעה כי הצעה מוסכמת שכזו - ככל שתתגבש - תוגש במישרין לבית המשפט המחוזי.

7. בכך הגיע ההליך לסיומו.

ניתנה היום, כ"ח בניסן התשע"ז (24.4.2017).

ש ו פ ט